

ΣΤΙΓΜΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Είχε δώσει μίαν υπόσχεσιν, αλλά την είχε δώσει περισσό-
τερον πρὸς τὸν ἑαυτὸν του καὶ
δλιγώτερον πρὸς τοὺς ἄλλους.
Μὲ τὴν υπόσχεσιν αὐτὴν εἶχεν
ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κα-
μὴ προαγωγὰς τὸν Ἰούνιον, ὅ-
ταν θὰ συνεπλήρωναν τριετίαν
οἱ κρινόμενοι.

Καὶ ὅσον ἐπλησίαζεν ἡ ἡμέ-
ρα, ποὺ εἶχε τάξει στὸν ἑαυτὸν
του διὰ τὴν πραγματοποιήσιν
τῆς ὑποσχέσεως ἔβλεπε τὸν ὀρί-
ζοντα τῆς Εὐρώπης νὰ θολῶνῃ
περισσότερο καὶ νὰ σύννεφα νὰ
πλησιάζουν στὴ χώρα μας.

Ἡ σκέψις του, δοσμένη, ὅπως
καὶ ἡ ζωὴ του, στὸ Ἰδρυμα ποὺ
δοιοκεῖ, ἔτρεχε ἀπὸ τὸ ἓνα ζή-
τημα στὸ ἄλλο: νὰ προλάβῃ, νὰ
προφυλάξῃ, νὰ στερεώσῃ τὸ κά-
θε τι ποὺ ἦταν ἐκτεθειμένο σὲ
κίνδυνον. Στὸ ὁρὸμο τῆς αὐτὸν
ἐνοιῶθε συνεχῶς νὰ τὴν παρα-
κολουθῇ ἡ ἀγωνία ἐκείνων, ποὺ
μὲ λαχτάρα περιμέναν αὐτὲς τῆς
ἡμέρες γιὰ νὰ ἰδοῦν τὴν παρα-
μάταισι τῶν ἐλπίδων των καὶ
ποὺ καταλάβαιναν πὼς ἡ γενη-
κὲς συνθήκες, ποὺ μέρα τῇ μέ-
ρα χειροτέρευαν, δὲν θὰ ἐπέ-
τρεπαν στὸ τέλος νὰ γίνῃ τίπο-
τε ἀπὸ ὅ,τι ἠλπίζαν.

Ἐνοιωθε αὐτὴ τὴν ἀγωνία
καὶ ἡ ἐπιθυμία του γιὰ νὰ τὴν
σταματήσῃ ἔξασπυσε σὲ μιὰ δια-
ταγὴ: «γλήγορα νὰ τελειώνουμε,
γλήγορα». Ἀλλὰ κάθε ἡμέρα
ποὺν περνοῦσε, ὅχι μόνο προσέ-
θετε νέα ἐμπόδια στὸ δύσκολον
ἔργον του, ἀλλὰ ἔφερεν μέχρις
αὐτοῦ καὶ νέας παρακλήσεις
ὑπαλλήλων καὶ παρὰπονα, τὰ
ὅποια δὲν ἤθελε νὰ τὰ ἀφίση
χωρὶς νὰ κριθεῖν καὶ, εἰ δυνα-
τόν, ἱκανοποιηθῶν.

Δευτέρα ἀπόγευμα. Ἡ προ-
εργασία εἶχε τελειώσει καὶ τοῦ
προσκομίζουν τοὺς πίνακας ἐ-
τοιμοὺς διὰ νὰ ὑπογραφοῦν.
Συνυμμένως στὸ γραφεῖον τοῦ ἐ-
κτύταξε γιὰ τελευταία φορὰ τὰ
ὀνόματα καὶ προσπαθοῦσε νὰ
βρῇ λόγους ποὺ νὰ συνη-
γοροῦν γιὰ τὴν προαγωγὴν
καὶ ἐκείνων ποὺ εἶχαν κριθῇ
στάσιμοι. Δὲν ἤθελε νὰ στερεώσῃ
ἀπὸ κανέναν τὴν χαρὰ καὶ τὴν
ἱκανοποίησιν. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ
φθάνει νέο τρομερὸν μήνυμα. Ὁ
πόλεμος ἐπεκτείνεται μέχρι ἔξω
ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ νερά. Τῶν
ἄλλων σταματᾷ γιὰ λίγο ἡ ἀ-
ναπνοή. Περιμένουν τὶς ἀποφά-
σεις του. Ἐμπρὸς νὰ τελειώ-
νουμε. Ἄς μὲ κείνων ὅπως
θέλουν οἱ αὐστηροί. Ὅσο σκέ-
πτομαι πὼς κάθε ὑπογραφή ποὺ
θὰ βάλλω δημιουργεῖ καὶ ἀπὸ
μια εὐτυχία, ποὺ ἔχει κερδηθῇ
μὲ ἐτῶν δουλειὰ, δὲν μπορῶ
νὰ σταματήσω». Καὶ ὑπέγραψε,
ἐνῶ ἡ χαρὰ ἐφώτιζε τὰ μάτια
του.

Γιὰ τρίτη φορὰ, μέσα σὲ δέκα
μῆνες, ἔδινε μὲ ἀνοιχτὸ χέρι
τὴν χαρὰ καὶ τὴν εὐτυχία στοὺς
ὑπαλλήλους τοῦ Ἰδρυματος,
στὸ ὁποῖον, ὅπως αὐτός, ἔχουν
καὶ ἐκεῖνοι ἀφιερῶσει τὴ ζωὴν
των. Πεντακόσιες οἰκογένειες
γιορτάσανε χθὲς καὶ μὲ συγκί-
νησι ἔστειλαν ἀπὸ μακρὰν σιω-
πηλὰ εὐχαριστῶ σὲ Ἐκεῖνον,
ποὺ ἡ σκέψις του εἶναι πάντα
γιὰ τὴν εὐτυχία των καὶ ποὺ
μὲ τὴν τελευταία χειρονομία
του ἔδειξε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ
τὰ αἰσθήματα ποὺ τρέφει γιὰ
κείνους ποὺ ἐργάζονται μὲ ἀ-
φοσίωσιν στὸ Ἰδρυμα.

X.

ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Κατὰ τὰς τελευταίας προα-
γωγὰς ἐξετάσθησαν καὶ αἱ
περιπτώσεις ἀδικαιολογήτου κα-
θοστερήσεως σειρῶν ὑπαλ-
λήλων, ὅπως λ. χ. τῶν Προ-
σωρινῶν τῆς πρώτης καὶ δευτέ-
ρας δοκιμασίας, οἵτινες παρέ-
μειναν ὥς τοιοῦτοι ἐπὶ 4-5 1/2
ἔτη, διὰ τοὺς ὁποίους ἐκρίθη ὅ-
τι θὰ εἶναι δυνατόν νὰ κριθοῦν
διὰ τὸν ἐπόμενον βαθμὸν, ἅμα
τῇ συμπληρώσει διετίας ἐν
τῷ βαθμῷ, ὃν νῦν κατέχουν,
συντομεινόμενον οὕτω τοῦ χρό-
νου τῆς κρίσεως κατὰ ἓν ἔτος.

Παρομοίαι ἀποφάσεις ἐλήφθη
καὶ διὰ τοὺς Προσωρινούς, οἱ
ὅποιοι μολοντί ἐπιτυχόντες εἰς
τοὺς κατὰ καιροὺς διαγωνι-
σμούς, δὲν ἐμονιμοποιήθησαν
ἀμέσως εἴτε διὰ λόγους ὑγείας,
εἴτε λόγω ἀπουσίας πρὸς ἐκ-
πλήρωσιν στρατιωτικῆς ὑποχρε-
ώσεως. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐφηρο-
μόσθη ἤδη κατὰ τὰς προχθεσι-
νὰς προαγωγὰς, καθ' ὅς προή-
χθησαν ὑπάλληλοι τῶν ἀνωτέρω
κατηγοριῶν, μὴ συμπληρώσαν-
τες τριετίαν ἀλλὰ μόνον 2 ἔτη,
δύναται δὲ νὰ θεωρηθῇ βέβαιον,
ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ δι' ἄλλας
κατηγορίας ὁμαδικῶς ἀδικηθέν-
των συναδέλφων, ὡς π. χ. ἐκεί-
νων οἵτινες, προσληφθέντες ὡς
δοκιμοὶ κατὰ τὰ ἔτη 1918-1920,
δὲν προήχθησαν ἐγκαίρως, λόγω
τοῦ ὅτι ἐυρίσκοντο ὑπὸ τὰς πλά.

Διερμηνεύοντες τὰ αἰσθήματα
τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τὰ ὡς ἄνω
μέτρα, ἐκφράζομεν πρὸς τὴν Δι-
οίκησιν τῆς Τραπεζῆς τὰς θερ-
μότερας αὐτοῦ εὐχαριστίας.

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ
ΤΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

Ὁ κ. Διοικητής, καλέσας παρ'
αὐτῷ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλ-
λόγου τῷ ἀνεκοίνωσεν ὅτι, πρὸς
ἐνίσχυσιν τῶν ὑπαλλήλων, ἵνα
ἀντιμετωπίσουν τὰς ἐξαιρετικὰς
σημερινὰς βιωτικὰς ἀνάγκας ἀ-
πεφάσισεν ὅπως αὐξήθωσιν αἱ
παραχόμεναι παρὰ τῆς Τραπε-
ζης πιστώσεις εἰς τὰ μέλη τοῦ
Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ
(ὕψασμά των). Ταυτοχρόνως ἵνα
μὴ ἐπέλθῃ ἐπιβάρυνσις τοῦ μι-
σθοῦ, ἐνέκρινε τὴν παράτασιν
τοῦ χρόνου τῆς ἐξοφλήσεως τῶν
πιστώσεων τούτων.

Ἡ ἀνωτέρω εὐμενὴς ἀπόφα-
σις τῆς Διοικήσεως, δι' ἣν ὁ κ.
Πρόεδρος ἐξέφρασε τὰς εὐχα-
ριστίας τοῦ Συλλόγου, θέλει ἀ-
νοκοινωθῇ καὶ δι' ἐγκυκλίου τῆς
Τραπεζῆς, διὰ τῆς ὁποίας θὰ
καθορίζονται καὶ αἱ σχετικαὶ
λεπτομέρειαι.

ΤΟ ΚΥΛΙΚΕΙΟΝ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Πληροφορούμεθα, ὅτι ἐντὸς τῶν
ἡμερῶν περατοῦνται αἱ ἐργασίαι
ἐγκαταστάσεως ἐν τῷ Κεντρικῷ
Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς κυλι-
κεῖον, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὸ Προσω-
πικὸν θὰ δύναιται νὰ προμηθεύη-
ται, ἀντὶ λογικῆς τιμῆς, ἀναγνυ-
κτικὰ καθὼς καὶ τὴν πρόχειρον
ἐκείνην τροφήν, ἣν ἡναγκάζετο
νὰ προμηθεύηται ἔξωθεν, χρησι-
μοποιῶν μάλιστα ἐνίοτε, ὡς μὴ

Τὴν 12ην τρέχοντος ἐκοινο-
ποιήθησαν αἱ προαγωγὰι τῶν
κατωτέρω ὑπαλλήλων τῶν δια-
φόρων κλάδων τῆς Τραπεζῆς, ἀ-
πὸ 1ης Ἰουλίου, ἐ. ἔ.

Ὁ κ. Διοικητής, συνεχίζων τὴν
ἀπὸ τῶν προηγουμένων προα-
γωγῶν ἐγκαινιασθεῖσαν τακτι-
κὴν, ἐκάλεσε τὴν 1ην μ. μ. τῆς
παραθεσῆσης Τετάρτης τοὺς προ-
αχθέντας τοῦ Κεντρικοῦ εἰς τὸ
γραφεῖον του καὶ τοὺς παρέδω-
σε ἰδιοχείρως τὸν φάκελλον τῆς
προαγωγῆς των, συγχαρεῖς αὐ-
τούς.

ΚΛΑΔΟΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ
(Κύριον Προσωπικόν)

1) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Τμηματάρχου
β' τάξεως εἰς τὸν τοῦ Τμηματάρχου
α' τάξεως: τὸν Γεώργιον Σημηριώ-
την.

2) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Τμηματάρχου
γ' τάξεως εἰς τὸν τοῦ Τμηματάρχου
β' τάξεως: τοὺς: 1) Ἀθαν. Ραυτό-
πουλον, 2) Ἀριστ. Κανέτσιον.

3) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Τμηματάρχου
δ' τάξεως εἰς τὸν τοῦ Τμηματάρχου
γ' τάξεως τοὺς: 1) Γρηγ. Νώταν, 2)
Χρ. Ἐλαφρόν, 3) Σωτ. Οἰκονομίδην,
4) Νικ. Μάλλιαν, 5) Δημ. Ἀναγνο-
στόπουλον, 6) Βασ. Δημητριάδην, 7)
Παν. Καλκανδῆν, 8) Γεώργ. Στεργι-
όπουλον, 9) Χαραλ. Ἀνδρουτσόπου-
λον, 10) Ἀλεξ. Τεγόπουλον, 11) Στ.
Νικολαΐδην καὶ 12) Σπ. Βλαστόν.

4) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ α' τά-
ξεως εἰς τὸν τοῦ Τμηματάρχου δ' τά-
ξεως τοὺς: 1) Θεόδ. Παναγιώπου-
λον, 2) Γεώργ. Φατοῦρον, 3) Ἡλ. Ἀ-
χιλλεῖου, 4) Παναγ. Θωμόπουλον, 5)
Εὐγένιον Βερναρδῆν, 6) Ἀθαν. Κα-
λαφάτην, 7) Γεώργ. Σταυρόπουλον
καὶ 8) Ν. Χριστοδούλου.

5) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ β' τά-
ξεως εἰς τὸν τοῦ Λογιστοῦ α' τάξεως
τούς: 1) Ν. Ζόργιαν, 2) Ἀδαμ. Ρου-
σόπουλον, 3) Χρ. Εὐαγγελίδην, 4)
Σπυρίδωνα Σημαντώνην, 5) Δωρ. Μι-
χαηλίδην, 6) Ν. Χρυσανθοπούλου, 7)
Χαράλ. Καρούσον, 8) Κλεομ. Κοτο-
πούλῃν, 9) Ἀναστ. Στεφανόπουλον,
10) Λεων. Πολυμερόπουλον, 11) Παῦ-
λον Εὐαγγελιστὴν, 12) Ἀνδρ. Δημη-
τρακόπουλον, 13) Γεράσ. Ἀφεντά-
κην, 14) Πέτρον Μπιτοκίδικον, 15) Ν.

ἔδει, τοὺς κλητῆρας τῆς Τρα-
πέζης.

Τὸ κυλικεῖον τοῦτο ἰδρυθὲν ἐκ
μέρους τοῦ Συλλόγου, ὅστις ἐξή-
τησε καὶ ἔλαβε τὴν σχετικὴν
ἄδειαν τοῦ κ. Διοικητοῦ, εἰς δὲν
θερμότατα εὐχαριστίαι ἐκφράζον-
ται ἐκ μέρους τῶν μελῶν τοῦ
Συλλόγου καὶ τῆς Διοικητικῆς
Ἐπιτροπῆς, διὰ τὸ νέον αὐτὸ δει-
γμα ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῶν
ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς.

ΔΩΡΕΑ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ

Πρὸς τὸν συνάδελφον κ. Χ.
Ἀνδρουτσόπουλον, δωρίσαντα ση-
μαντικὸν ἀριθμὸν βιβλίων πρὸ τὴν
βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου, ἡ Δ.
Ἐπιτροπὴ ἀπηθύνηε τὴν κάτωθι
ἐπιστολήν:

Κύριον
Χαράλαμπον Ἀνδρουτσόπουλον
Ἐν τὰ ῥ θ α

Κύριε Συνάδελφε,
Διερμηνεύοντες τὰ αἰσθήματα τῆς
Διοκ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, διὰ
τὴν πρὸς αὐτὸν δωρεάν σας ἐξ 25 βι-
βλίων, σπεύδομεν νὰ σὰς ἐκφράσωμεν
τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν
εὐγενή σας ταύτην χειρονομίαν, ἣ
ὅποια, ἐκτὸς τοῦ ὅτι πλουτίζει τὴν βι-
βλιοθήκην μὲ ὅλως πράγματι ἐνδιαφέ-
ροντα βιβλία, παρέχει ἀσφαλῶς εὐφύ-
τερον συμβολὴν εἰς τὴν μορφωτικὴν
προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν ὁ Σύλλογός
μας καταβάλλει διὰ τὰ μέλη του.

Μετὰ συναδελφικῶν χαίρεσιμων
Ὁ Ἐπιμελητής Ὁ Πρόεδρος
Κ. Σαδῆμας Ἀλ. Μαυρομάτης

Παπαευθυμίου, 16) Ἀνδρ. Σκουλικί-
δην, 17) Ν. Δημοῖρον, 18) Κ. Παπα-
γιάννην, 19) Ἀντ. Βινάκη, 20) Παν.
Ζάννον, 21) Χρ. Γεωργακόπουλον,
22) Γ. Ἀρβάλην, 23) Γ. Μουκάον,
24) Εὐστάθ. Σπηλιωτόπουλον, 25) Σ.
Λούσην, 26) Σπ. Νικολάου, 27) Τηλ.
Κεσανλῆν, 28) Ἡλ. Γαλανοῦδην, 29)
Β. Ζαλμάν, 30) Σπ. Βασιλόπουλον,
31) Ἰωάν. Κοτζιφάκη, 32) Ἀθ. Κων-
σταντόπουλον, 33) Μιχ. Λαμπρίδην,
34) Ἀντ. Ζερβομπεάκον, 35) Ι. Παπα-
γιάννην, 36) Ἀθ. Μαλούδον, 37) Μ.
Χατζηγεωργίου, 38) Παναγ. Παγκά-
ραν, 39) Γεώργ. Φράγκον, 40) Ἀναστ.
Σακελλαρίου, 41) Δημ. Γεωργιόπου-
λον, 42) Ἀνδρ. Πουλόπουλον, 43)
Δημ. Μαστρογιαννίτην, 44) Διομ.
Ζωΐδην, 45) Ι. Τσιοβαρίδην, 46) Νικ.
Μαυρομάτην, 47) Ι. Ζέρβαν, 48) Νικ.
Παπαγατζίη, 49) Βασ. Γιαννόπου-
λον, 50) Γεώργ. Παπαγίκαν, 51) Λου-
κᾶν Δασκαλόπουλον, 52) Ἀθαν. Πα-
παδημητρίου, 53) Ἀντ. Τερέντσιον,
54) Εὐάγ. Ἀντωνίου, 55) Μ. Μιχαήλ,
56) Γεώργ. Γεραρῖον, 57) Μίν. Τυ-
λιαννάκη, 58) Διον. Ἀρσένην, 59)
Θεόδ. Αἰβάξην καὶ 60) Στυλ. Δημη-
τριάδην.

6) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Λογιστοῦ γ' τά-
ξεως εἰς τὸν τοῦ Λογιστοῦ β' τάξεως
τούς: 1) Σταμ. Ἀλεξιάδην, 2) Ἰωάν.
Χριστόπουλον, 3) Ἀλεξ. Ἀποστολί-
δην, 4) Μίν. Φραντζεσκάκη, 5) Ὁ-
δυσ. Κοντόπουλον, 6) Διον. Μεσο-
νέστην-Μεταξάν, 7) Γεώργ. Λογιάδην,
8) Διον. Ζαμάνον, 9) Ἰππ. Στεφανί-
δην, 10) Δημήτρ. Καΐτην, 11) Γεώργ.
Ἀναγνωστόπουλον, 12) Ἀθαν. Ἰα-
τροῦ, 13) Ἰωάν. Ἀναγνωστόπουλον,
14) Κων. Κότσιαν, 15) Ἰωάν. Βούλ-
τσον, 16) Ἰω. Μιχελάκη, 17) Ἀθαν.
Κατσόπουλον, 18) Βασ. Καλογεράν,
19) Γερ. Μεταξάν, 20) Παντ. Λιανά-
κη, 21) Ἀλέξ. Κατσιλίαν, 22) Παντ.
Μουτούσην, 23) Κωνστ. Ἀποστολό-
πουλον, 24) Χαρ. Χανδάνον, 25) Σπ.
Νικολαΐδην, 26) Βασ. Χατζόπουλον,
27) Γεώργ. Γεωργακόπουλον, 28) Δημ.
Τσαχτάρη, 29) Ἀθαν. Σπυρόπου-
λον, 30) Γρηγ. Μπαλίαν, 31) Σωτ.
Γερογιάννην, 32) Λουκᾶν Ἀναγνώ-
στου, 33) Γεώργ. Ἀποστολόπουλον,
34) Θεόδ. Παβέλλαν, 35) Γεώργ. Λαμ-
πρόν, 36) Νικ. Μάλτον, 37) Γεώργ.
Δαμβέρην, 38) Μιχ. Πολίτην, 39)
Στυλ. Μιχαλόπουλον, 40) Εὐάγ. Πα-
παγιόπουλον, 41) Νικ. Βιτάλην, 42)
Νικ. Μουρκοῦτάν, 43) Νικ. Συλλιγα-
δάκη, 44) Ἰω. Πυλαρινόν, 45) Σιμ.
Λιναρδῆν, 46) Στέφ. Στεφάνου, 47)
Θεοφ. Μαντζουρανῆν, 48) Στέφ. Δε-
ληγιάννην, 49) Δημ. Δελακώτσον, 50)
Σπυρ. Κολοκούρη, 51) Γεώργ. Σεφε-
λῆν, 52) Νικ. Οἰκονόμου, 53) Ἰωάν.
Μούτσελην, 54) Παν. Λιώκη, 55)
Νικ. Μπρούμην, 56) Γεώργ. Παππᾶν,
57) Σεβ. Καραπάνον, 58) Γεώργ. Μα-
λακὸν καὶ 59) Στ. Σταυρίδην.

7) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Ὑπολογοιστοῦ α'
τάξεως εἰς τὸν τοῦ Λογιστοῦ γ' τάξεως
τούς: 1) Γεώργ. Γεωργιάδην, 2) Προκ.
Ρεμοῦνδον, 3) Μιχ. Κωνσταντινίδην,
4) Γεώργ. Σουλιάδην, 5) Στέφ. Παπα-
δόπουλον, 6) Παν. Ρούνιον, 7) Κων.
Μπάκαν, 8) Δημ. Κόκκορον, 9) Ἡλ.
Κεσανοπούλου, 10) Πέτρον Κυριακί-
δην, 11) Χρῆστ. Σκλαβόπουλον, 12)
Βασ. Γιουβαλάκη, 13) Ἀντ. Κράν,
14) Διον. Παλλάκιν, 15) Βασ. Ἀντα-
νόπουλον, 16) Νικ. Μάλλην, 17) Κων.
Κατσιμίδην, 18) Χαρ. Σταμάτην, 19)
Σπυρ. Παναγιώταρον, 20) Γεώργ. Λά-
ρον, 21) Παν. Σπυρόπουλον, 22) Δημ.
Χρονιάδην, 23) Χαρ. Ἐξαρχόπουλον,
24) Ἀλέξ. Βλατῆν, 25) Κων. Σκό-
δραν, 26) Ἰωάν. Γέκον, 27) Δημ. Πα-
παπολυχνίου, 28) Γεώργ. Βαντζῖον,
29) Ἰωάν. Τερζάκη, 30) Μιχ. Καμ-
πάνην, 31) Κων. Μπουγιατίτην, 32)
Κυρ. Παπαδῆν, 33) Γεώργ. Παπα-
δημητρίου, 34) Ἀντ. Κεφαλᾶν, 35)
Κωνστ. Ἰατρόπουλον, καὶ 36) Κων.
Παπαγιαννόπουλον.

8) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Ὑπολογοιστοῦ
β' τάξεως εἰς τὸν τοῦ Ὑπολογοιστοῦ
α' τάξεως τοὺς: 1) Ἀλκ. Δοντάν, 2)
Ἰωάν. Ἀποστολάκη, 3) Στ. Χατζη-
πέτρον, 4) Κων. Φλώρον, 5) Ζαφ.
Μικέλην, 6) Γεώργ. Ζαχαριάδην, 7)
Ἰωάν. Τσιουτζίδην, 8) Ἰωάν. Μα-
νικαουδάκη, 9) Ἀπ. Ἀποστόλου,
10) Χαρ. Μαυσιδάην, 11) Λουκ. Γιαν-
νάκη, 12) Κωνστ. Καμπάνην, 13)
Θεόδ. Πελεκάνον, 14) Ἐμμ. Πετυχά-
κη, 15) Νικ. Κουσουλάκον, 16) Γεώργ.
Πήτταν, 17) Κωνστ. Σγουρδέλλη, 18)
Ἰωάν. Νοταράν, 19) Ἀριστ. Ἀ-
θανασιάδην, 20) Νικ. Γιαννακόπου-
λον, 21) Λουκᾶν Στράγκαν, 22) Μεν.
Κουγιάν, 23) Ἐμμ. Μανιαδάκη, 24)
Κων. Τριανταφυλλόπουλον, 25) Σπ.
Δροσινόπουλον, 26) Ἐμμ. Γαλανά-

κήν, 27) Ἰωάν. Πορφύρη, 28) Εὐθ.
Παπαδάκη, 29) Γεώργ. Μαυράκη, 30)
Ἀθαν. Φοινιήν, 31) Βασ. Κου-
μάνταρον, 32) Σωκρ. Οἰκονομίδην,
33) Ἀντ. Κουλοκομῆσιν, 34) Γεωρ.
Ἀθανασιάδην, 35) Κωνστ. Λουκίδην,
36) Αἰμ. Τριανταφυλλόπουλον, 37)
Νικ. Χαρδαλούπαν, 38) Κων. Δια-
λέτην, 39) Ἰωάν. Βλαχόπουλον, 40)
Χρῆστ. Παναγιωτόπουλον 41) Λαζ.
Εὐπραξιάδην, 32) Λαο. Μαυσιδάην,
43) Ἀλεξ. Γρηγοριάδην, 44) Γεωργ.
Δεσούλλαν, 45) Γεωρ. Γαλανόπουλον,
46) Μιχ. Μπουμποῦν, 47) Ἰάκ. Τσου-
δερόν, 48) Γεωρ. Τσιπούρη, 49) Χρ.
Ραγιάν, 50) Ἀθ. Ἰν. Ἀλεξανδρίδην,
51) Ἀνδρ. Ἀθανασέλην, 52) Δημ.
Ἀστεριάδην, 53) Κων. Εὐθυμιάδην,
54) Θεόδ. Σταυρίδην, 55) Νικ. Σα-
χαριάδην, 56) Νικ. Παπαδόπουλον,
57) Εὐέλπ. Λιβεριάδην, 58) Μιχ. Νι-
κολαΐδην, 59) Νικ. Πουριάδην, 60)
Θεοδ. Νικολαΐδην, 61) Κων. Χρυσά-
κη, 62) Ἀγγ. Περγλέκον, 63) Ἰωάν.
Κάλλαν, 64) Παντ. Φουντουλάκη,
65) Γεωρ. Παπασπυρόπουλον, 66)
Συλβ. Μπατζόγλου, 67) Κων. Κακ-
κάραν, 68) Θρασ. Κεφαλά, 69) Γ.
Βαμβακούση, 70) Εὐάγ. Ρίκον, 71)
Σπυρ. Σταματελάτον, 72) Ἰωάν.
Κριβόπουλον, 73) Ἡλ. Αποστολακό-
πουλον, 74) Δημ. Στολίκαν, 75)
Θεοδ. Ἀράπογλου, 76) Κων. Ἀθα-
νασοῦλην καὶ 77) Γρηγ. Νικολάου.

9) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Βοηθοῦ α' τά-
ξεως εἰς τὸν τοῦ Ὑπολογοιστοῦ β' τά-
ξεως τοὺς: 1) Κωνστ. Καρράν, 2)
Ἰωάν. Λειβάδην, 3) Νικ. Ἀρχοντά-
κη, 4) Μιλτ. Συμεωνίδην, 5) Γεωρ.
Πουλιάσην, 6) Εὐάγγ. Βωλιάδην, 7)
Φωκ. Χριστιανάκη, 8) Νεστ. Παπαμ-
χάλην, 9) Ἀνδρ. Δεληγιάννην, 10)
Χαῖμ. Μάτσαν, 11) Χαραλ. Ζεγκίνην,
12) Πέτρον Παπαδόπουλον, 13) Μιχ.
Φώσκολον, 14) Γεωρ. Θεοδωρίδην,
15) Γεωρ. Ἀπουσιάδην καὶ 16) Νικ.
Νικολαΐδην.

10) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Βοηθοῦ β' τά-
ξεως εἰς τὸν τοῦ Βοηθοῦ α' τάξεως
τούς: 1) Τιμ. Καζαβέλην, 2) Ἀπόστ.
Βόντζον, 3) Διον. Κωτσούλαν, 4) Ν.
Κουλαλόγλου, 5) Λεων. Καλογερό-
πουλον, 6) Δημ. Μινάρδον, 7) Ἀγγ.
Κοτρώνην, 8) Ἰωάνν. Καραγιάννην
καὶ 9) Δημ. Ἀρσενόπουλον.

11) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Γραφέως εἰς
τὸν τοῦ Βοηθοῦ β' τάξεως τοὺς: 1)
Γεωργ. Χάνον, 2) Μαρκ. Κορρέν, 3)
Μαρ. Κοσμετάτον, 4) Θεμ. Λιάνην,
5) Νικ. Στυλιανόν, 6) Παν. Παρα-
σκευόπουλον, 7) Γεωρ. Νέλλαν, 8)
Νικ. Βλάχον, 9) Παν. Καπνᾶν, 10)
Νικ. Δημόξενον, 11) Κων. Καστοῦ-
λαν, 12) Χρ. Περιστεράν, 13) Κων.
Κόκκινον, 14) Φωτ. Δημουλᾶν, 15)
Μεν. Ἡλίαν, 16) Πέτρον Δουζίναν,
17) Ἐμμ. Πατεράκη, 18) Ἀντ. Με-
λιδῆν, 19) Στυλ. Τέγαν, 20) Παν.
Γκιρτζῆν, 21) Θωμ.Τσιάμη, 22) Γεωρ.
Παπαγιαννίτην, 23) Κων. Φραγκοῦ-
λην, 24) Παῦλον Παπουγέννην, 25)
Εὐάγγ. Ριζόπουλον, 26) Νικ. Γεωρ-
γίου, 27) Ἀνδρ. Παπαδόπουλον, 28)
Σωτ. Τιμπούρακη, 29) Νικ. Καρ-
δάραν, 30) Κωνστ. Δάρδαν, 31) Μιχ.
Καλοδίκη, 32) Χαρ. Χαραλαμπίου-
λον, 33) Δημ. Γεωργόπουλον, 34)
Ἰωάν. Ταλλιαδοῦρον, 35) Γεωρ. Πα-
παμιχελάκη, 36) Νικ. Καρέτσον, 37)
Ἀθαν. Ζαφειρόπουλον, 38) Γεωρ. Ζα-
δέλην, 39) Λουδ. Μαρτζώκη, 40)
Εὐάγγ. Ζαννιτόπουλον, 41) Γεωρ.
Μουκανάκη, 42) Εὐάγγ. Πίναν, 43)
Ἰω. Συριάτην, 44) Γεωρ. Θεοδώρου,
45) Κυρ. Κολλιόπουλον, 46) Στεφ.
Μεϊμαρόγλου, 47) Στυλ. Φωτεινόν,
48) Παν. Ντούταν, 49) Ἀρ. Κουρ-
κουμπέτην, 50) Ἰω. Κάλλαν 51) Κων.
Καραβιάν, 52) Γεωρ. Λαμπρινόπου-
λον, 53) Γεωρ. Κέλλη, 54) Πέτρον
Κατσατήν, 55) Γεωρ. Ντέντην, 56)
Γεωρ. Ἀγγέλου, 57) Γεωρ. Σταυρό-
πουλον, 58) Ἰωάν. Βραχλιώτην, 59)
Δημ. Μπουρνιάν, 60) Γεωρ. Ἀιμα-
τζίη, 61) Γεωρ. Κατσικαβέλην, 62)
Ἰωάν. Μοσχονάν, 63) Γεωργ. Παπα-
θεοδώρου, 64) Μιχ. Κοφαχέλην, 65)
Σπυρ. Χινόπαρον, 66) Χρ. Χαλάτην,
67) Νικ. Παππᾶν, 68) Γεωρ. Σιψήν,
69) Κων. Δραμαλιώτην, 70) Εὐστ.
Φουσκεῖν, 71) Στυλ. Ζαννουδάκη,
72) Δημ. Ἀναγνωστόπουλον, 73) Χρ.
Σπανόν, 74) Ἰωάν. Σταυρόπουλον,
75) Βασ. Χριστόπουλον, 76) Κυρ.
Παππᾶν, 77) Χρ. Σωτηρίου 78) Δημ.
Νιφορόπουλον, 79) Νικ. Κεφάλαν, 80)
Παῦλον Λόλαν, 81) Ἐμμ. Ζαλοκώ-
σαν, 82) Χαρ. Κοκκόρη καὶ 83) Θεμ.
Παναριέλλαν.

ΚΛΑΔΟΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ
(Βοηθητικόν Προσωπικόν)

1) Ἐκ τοῦ βαθμοῦ Δακτυλογράφου

Η ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ “ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ,”

Η ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΦΙΛΟΘΕΗΣ

ΑΙ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΩΝ κ.κ. Δ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ & ΑΡ. ΒΕΚΙΑΡΕΛΗ

Περατούντες την έρευνάν μας έπί του έν έπικεφαλίδι θέματος, δημοσιεύομεν κατωτέρω τας άπαντήσεις, άς έδωκεν εις τας έρωτήσεις του συντάκτου μας ό κ. Δημ. Άναγνωστόπουλος :

«Η ανάγκη της άσφαλίσεως των οικιστών Φιλοθέης διά την περίπτωσιν του θανάτου τυγχάνει άπαραίτητος, καθ’ όσον ουδέμία οικογένεια οικιστού θά είναι εις θέσιν, μετά τόν θάνατον αυτού, νά έξακολουθήσῃ καταβάλλουσα τό μηνιαίον τοκοχρεωλύσιον έκ της μικράς συντάξεως της. Ούτως, οικογένειαι ύποβληθεΐσαι έπί πολλά έτη εις θυσίας και εις πραγματικές στερήσεις, έπί τῷ σκοπῷ της άποκτήσεως στέγης, θά εύρεθώσιν εις τήν σκληράν ανάγκην νά στερηθώσιν αύτης. Ούτε είναι δυνατόν νά ύποστηρίχῃ, ότι ή διά της πώλησεως των οικίων των τυχόν πρόσκτησις ύπερβαίνει τινός, ή ή διά της έννοικιάσεως αυτών άντιμετώπισις της ύποχρεώσεως της καταβολής του τοκοχρεωλυσίου δύναται νά διορθώσῃ τά πράγματα, διότι δέν είναι δυνατόν νά προεξοφληθῇ άπό τουδε, ότι κατά την μακράν μέχρι της άποπληρωμής του χρέους χρονικήν περίοδον, ή πώλησις ή έννοικιάσις θά είναι πάντοτε εύκολοι και έπωφελεΐς· αλλά πλὴν τούτου, ό διά του Οικοδομικού Συνεταιρισμού έπιδιωχθείς σκοπός είναι ή όριστική στέγάσις των ύπαλλήλων και των οικογενειών των και ουχι ή προσωρινή τοιαύτη, ήτις θά ήτο δυνατόν νά πραγματοποιηθῇ κατ’ άλλον τρόπον, συνεπαγόμενον όλιγώτερα βάρη».

“Όσον άφορᾷ τόν τρόπον, καθ’ δν δύναται νά πραγματοποιηθῇ ή τοιαύτη άσφάλις, ό κ. Συνάδελφος συνώψισεν ως άκολουθως τά συμπεράσματα, εις τά όποια κατέληξεν άλλοτε, ασχοληθείς μέ τό ζήτημα της άσφαλίσεως των οικογενειών των οικιστών Φιλοθέης, έν περιπτώσει θανάτου αυτών, πρό της έξοφλήσεως του προς την Τράπεζαν χρέους των. Τά συμπε-

β’ τάξεως εις τόν της Δακτυλογράφου α’ τάξεως τας: 1) Πόπην Σφήκα, 2) Ασπ. Καλδρυμίδου, 3) Μαρ. Άντωνοπούλου, 4) Ίσμ. Ήλια και 5) Βασ. Πασαδά.

2) Έκ του βαθμού Δακτυλογράφου γ’ τάξεως εις τόν της Δακτυλογράφου β’ τας: Τούλαν Βέργου.

3) Έκ του βαθμού Δοκίμου Δακτυλογράφου εις τόν της Δακτυλογράφου γ’ τάξεως τας: 1) Κορ. Βαρούχα, 2) Εύαγ. Τρανταλίδου, 3) Τερψ. Καραμπιδου, 4) Καλλ. Άλιφέρη, 5) Παπ. Άντωνάκη, 6) Εύλ. Χατζηρήστου, 7) Χρ. Παραθύρα, 8) Ίωάν. Μεντώρου, 9) Έλ. Παπάρογλου, 10) Λουκ. Μηταράκη, 11) Χαρ. Σταθουλοπούλου ή Οίχαλιώτου, 12) Άλ. Γεωργιάδου, 13) Αίκ. Στεφανίδου, 14) Ούρ. Χαρίτου, 15) Άντ. Ζαχαρή, 16) Αίκ. Βλαχοπούλου, 17) Γεωρ. Πισκοπάκη, 18) Έλεα Παπαποστόλου, 19) Άντ. Τσορώνη, 20) Τούλαν Χαϊροπούλου, 21) Ίωάν. Νικολάου, 22) Έλ. Μπουλά, 23) Δωρ. Γκιουλέ, 24) Δώραν Ζερβομπέκου, 25) Χαρ. Λάμπρου, 26) Σαλ. Λεοντιάδου και 27) Χαρ. Σεϊτανίδου.

ΚΛΑΔΟΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΟΣ

1) Έκ του βαθμού Ταμίου β’ τάξεως εις τόν του Ταμίου α’ τάξεως : τόν Άλέξ. Γριζιώτην.

2) Έκ του βαθμού Υποταμίου β’ τάξεως εις τόν του Υποταμίου α’ τάξεως τούς: 1) Μελχ. Τσουδερόν, 2) Κων. Μάτικαν και 3) Αθ. Μπουκουβάλαν.

3) Έκ του βαθμού Εισπράκτορος β’ τάξεως εις τόν του Εισπράκτορος α’ τάξεως τόν Ίωάν. Πούλιον.

4) Έκ του βαθμού Εισπράκτορος γ’ τάξεως εις τόν του Εισπράκτορος β’ τάξεως τούς: 1) Κωνστ. Παπαδημητρίου και 2) Νικ. Παπαθεοδώρου.

ΚΛΑΔΟΣ ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΣ

1) Έκ του βαθμού Κλητήρος α’ τάξεως εις τόν του Κλητήρος α’ τάξεως τούς: 1) Θεόδ. Πάλλην και 2) Άντ. Κυλλίτην.

2) Έκ του βαθμού Κλητήρος γ’ τάξεως εις τόν του Κλητήρος β’ τάξεως τούς: 1) Στυλ. Άλεξανδράκην, 2) Ν.

ράσματα ταύτα συνήγαγεν, ως εΐπεν, έκ της μελέτης των σχετικών αριθμών, είναι δέ τά εξής:

α) Η άσφάλις διά της συνήθους όδοϋ των άσφαλιστικών εταιριών άποκλείεται, λόγω των βαρέων άσφαλιστρών, άτινα θά απαιτηθώσι, γενικώς και ειδικώτερον διά τους περισσότερον ήλικιωμένους και τους ήλαττωμένης ύγείας οικιστάς.

β) Η πλήρης άσφάλις, δηλαδή ή άμεσος πληρωμή έκ των προτέρων καθωρισένου ποσού εις την οικογένειαν του οικιστού, έν περιπτώσει θανάτου αυτού, ή εις αυτόν τόν ΐδιον μετά την πάροδον ώρισμένων έτών, είναι επίσης έν πάση περιπτώσει άπραγματοποίητος διά τόν αυτόν λόγον.

γ) Άλλά και ή διά μόνην την περίπτωσιν του θανάτου του οικιστού πλήρης άσφάλις της οικογενείας του, διά της έξασφαλίσεως της πληρωμής των ύπολειπομένων μηνιαίων τοκοχρεωλυτικών δόσεων, κατά την λήξιν των, δέν είναι δυνατόν νά έπιδιωχθῇ, διά τόν αυτόν λόγον της οικονομικής άνεπαρκείας των άσφαλισθησόμενων, προς καταβολήν του απαιτούμένου άσφαλίστρου.

Η μόνη κατά συνέπειαν άπομένουσα λύσις, ήτις είναι δυνατόν νά πραγματοποιηθῇ, διά σχετικώς μικράς έπιβαρύνσεως των οικιστών, είναι ή μερική άσφάλις των οικογενειών αυτών, μόνον διά την περίπτωσιν του θανάτου των, διά της δημιουργίας ίδιούτου όργανισμοϋ, ό όποιος θά αναλάβῃ τήν ύποχρέωσιν νά πληρώσῃ ποσοτόν τι (50 ο/ο—75 ο/ο) του μηνιαίου τοκοχρεωλυσίου, του ύπολοίπου (25 ο/ο—50 ο/ο) καταβαλλομένου παρὰ της οικογενείας, έκ της συντάξεώς της.

Κατά τόν κ. Άναγνωστόπουλον, αΐ βασικά προϋποθέσεις, έπί των οποίων και μόνον είναι δυνατόν νά θεμελιωθῇ άσφαλώς ό ίδιότυπος ούτος όργανισμός, είναι αΐ εξής δύο :

α) Η έν πνεύματι συναδελφικής άλληλεγγύης άναδοχή παρ’

Δεληπάσχον, 3) Θωμάν Τσανάκαν και 4) Χρ. Ρουσάκην.

ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΙΣ 10 ο/ο

Έχορηγήθη προσαύξησις 10 ο/ο έπί του όργανικοϋ μισθοϋ εις τους κάτωθι καθώς και τινας άλλους μικροτέρων βαθμών των διαφόρων κλάδων:

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ

α) Εις τους Τμηματάρχας α’ τάξεως: 1) Άλεξ. Μαυρομάτην, 2) Δημ. Δίπλαν, 3) Γεώργ. Μανσόλαν, 4) Παν. Χονδροδήμον, 5) Θεοδ. Γιαννόπουλον, 6) Θρασ. Μπογδάνον, 7) Κωνστ. Μπάρκον, 8) Νικ. Ίατρίδην, 9) Μην. Γιόσκαν, 10) Άντ. Μυλωνάκον, 11) Διον. Γκοΰσκον, 12) Δημ. Σταματιάδην και 13) Ι. Πολυκαρδιώτην.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ

α) Εις τους Εισπράκτορας α’ τάξεως: 1) Σπ. Μακρήν, 2) Διον. Βλάχον και 3) Ι. Παλαιολόγον.

ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ

α) Εις τους Κλητήρας α’ τάξεως: 1) Γεώρ. Παπαμαρκάκην, 2) Νικ. Πρωτοπαπαδάκην, 3) Άρτ. Παπαδάκην, 4) Ίω. Βάλλαν, 5) Κων. Παναγόπουλον, 6) Νικ. Παπαϊωάννου, 7) Ίωάν. Λογαράν, 8) Σπυρ. Φίλην, 9) Άθαν. Μητρόπουλον, 10) Γεώρ. Ίωαννίδην, 11) Βασ. Όρλιακλήν, 12) Γεώργ. Χατζηπανώργιον και 13) Ίω. Κουταλάν.

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΠΑΓΙΑΣ ΑΜΟΙΒΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

1) Εις δραχ. 9.800 των: Γρηγορ. Ρίτσου, Άντ. Ποθητάκη και Λουκά Οικονομοπούλου.

2) Εις δραχ. 8.600 του Νικολ. Γαζή.

3) Εις δραχ. 7.550 του Ίωάν. Εϋθυμίου.

4) Εις δραχ. 6.300 των Στυλ. Ζαχοπούλου και Στ. Ήλιοπούλου.

5) Εις δραχ. 5.300 των Κωνστ. Δασκαλοπούλου, Άποστ. Χαλούλια και Παναγ. Βαρελά.

6) Εις δραχ. 4.400 των Δημ. Μιχαήλ και Νικολ. Γερακάρη.

άπάντων άνεξαίρετως των οικιστών - ύπαλλήλων ώρισμένων βαρών και ύποχρεώσεων, έν τη συναισθήσει, ότι τά βάρη ταύτα και αΐ ύποχρεώσεις, μολονότι δυνατόν νά μή είναι άπολύτως άνάλογα προς τόν συντελεστήν της ήλικίας και της ύγεινης καταστάσεως έκάστου, είναι όμως, άπολύτως έξεταζόμενα, άσυγκρίτως μικρότερα εκείνων, μέ τά όποια θά έβαρύνετο εις έκαστος ίδιαιτέρως διά την άπόκτησιν των ώφελημάτων, τά όποια ό όργανισμός θέλει έξασφαλίσῃ υπέρ αυτού, και β) ή ήθική και ή ύλική ύποστήριξις της Τραπεζής.

Ειδικώτερον :

1) Οι άσφαλισθησόμενοι, ΐνα έπιτύχωσι τήν κατά τ’ άνωτέρω έξασφάλισιν της παρὰ του Όργανισμοϋ πληρωμής ποσοστού φερ’ εΐπειν ΐσου προς τά 60 ο/ο του μηνιαίου τοκοχρεωλυσίου των οικίων των, δέον νά εισφέρωσιν άμέσως εις τόν Όργανισμόν κεφάλαιον δραχμών 14,1]2 - 15 έκτομμυρίων τουλάχιστον.

Η τοιαύτη εισφορά είναι δυνατόν νά πραγματοποιηθῇ, έφ’ όσον τοϋτο ήθελε παραχωρηθῇ παρὰ της Σεβ. Διοικήσεως, διά προσθέτου χρεώσεως έκάστου οικιστοϋ, έξασφαλιζομένης διά δευτέρας υπέρ της Τραπεζής ύποθήκης έπί του άκινήτου του, μέ ποσοτόν 10 ο/ο—12 ο/ο, (άναλόγως της ήλικίας του άσφαλιζομένου), έπί της αρχικής αξίας του άκινήτου. Τό προς έξυπηρέτησιν της προσθέτου ταύτης χρεώσεως απαιτηθσόμενον μηνιαίως ποσό, υπό τούς αυτούς ύφ’ οϋς και τά ύφιστάμενα δάνεια όρους, θά άνέλθῃ εις δραχ. 42,— - 56,75 (άναλόγως βαθμοϋ και ήλικίας) άνά έκαστονάδα χιλιάδων δραχμών αρχικής αξίας άκινήτου.

Ο ίδιοκτήτης δηλονότι άκινήτου αρχικής αξίας δρ. 600.000 (όση είναι περίπου ή μέση αξία των άκινήτων Φιλοθέης), θέλει έπιβαρυνθῇ διά την έξυπηρέτησιν της προσθέτου χρεώσεώς του, μέ δραχ. 252,60 - 340,55 μηνιαίως.

Γνωρίζω βεβαίως, εΐπεν ό κ. Συνάδελφος, ότι ή έπιβαρύνσις αύτη, ένῶ είναι μικρά, άπολύτως έξεταζομένη και έν συσχετισμῷ προς τό δι’ αύτης έπιτυγχάνόμενον άποτέλεσμα, θά θεωρηθῇ παρὰ της πλειονότητος των οικιστών ως δυοβάστακτος, λόγω της οικονομικής αυτών καταστάσεως. Δέον όμως νά λάβωσιν ύπ’ όψει των οΐ ένδιαφερόμενοι, ότι άνευ θυσιών είναι άδύνατον νά έπιτευχθῇ τό άνεκτίμητον πλεονέκτημα της έξασφαλίσεως των οικογενειών των.

2) Ο ίδρυθησόμενος Όργανισμός, τοποθετών τό αρχικόν έκ 14,1]2 - 15 έκτομμυρίων κεφάλαιον του, ως και τά κατά τά πρώτα έτη περισσεύματα των εισοδημάτων του, έπί έτησίῳ τόκῳ προς 6 ο/ο, θά δυνηθῇ, κατά πάσαν ανθρώπινως δυνατόν πρόβλεψιν, νά άνταποκριθῇ πλήρως εις τήν ύποχρέωσίν του της καταβολής εις τήν Τράπεζαν των 60 ο/ο του μηνιαίου τοκοχρεωλυσίου των θνησκόντων οικιστών, μέχρις έντελοϋς έξοφλήσεως του χρέους των.

Αΐ άπόψεις μου αϋται, σχετικώς μέ τόν Όργανισμόν της άσφαλίσεως, στηρίζόμεναι έπί των αριθμών—και εις τό σημείον αυτό ό κ. Συνάδελφος μάς έπέδειξε σχετικόν πίνακα—είναι έντελώς γενικά. Έφ’ όσον ήθελε προκριθῇ κατά βάσιν τό σύστημα τοϋτο, δέον νά μελετηθώσιν έν λεπτομερείᾳ διάφορα ζητήματα, ως τό της μερικής έπιστροφής της εισφορᾶς των εις τούς κατά τά πρώτα έτη της ά-

σφαλίσεως τυχόν πωλήσοντας τά άκίνητα αυτών ήσφαλισμένους κλπ.

3) Η ένίσχυσις της Τραπεζής, ως προείπον, ή ήθική και ή ύλική, είναι επίσης άπαραίτητος διά τήν έπιτυχίαν του σκοποϋ. Άνευ αύτης ουδέν έστί γενέσθαι. Η Τράπεζα θά δώσῃ εις τούς οικιστάς τήν δυνατότητα νά συνεισφέρωσιν άμέσως τά άπαραίτητα κεφάλαια εις τόν Όργανισμόν, διά της εις αυτούς χορηγήσεως των προσθέτων πιστώσεων, υπό τούς αυτούς εύνοϊκούς, οϋρους και διά τά παλαιά δάνεια, όρους. Η Τράπεζα θά διευκολύνῃ τόν Όργανισμόν εις τήν άσφαλή τοποθέτησιν των κεφαλαίων του. Η ήθική ένίσχυσις της Τραπεζής θά έμπνεύσῃ εις πάντας τήν βεβαιότητα, ότι ό Όργανισμός, υπό τήν αγγίδα της εύρισκόμενος, θά εύσταθήσῃ.

Κατά τήν γνώμην μου είναι δύσκολον νά εύρεθῇ άλλος τρόπος διά τήν πρακτικήν έπίλυσιν του ζητήματος και μέ μικρότεραν διά τούς οικιστάς έπιβαρύνσιν. Έκτός άν άλλος τις κατώρθωνε νά έξεϋρῃ άλλοθεν, άλλας σταθεράς προσόδους διά τόν Άσφαλιστικόν Όργανισμόν. Έν πάση περιπτώσει όμως, αΐ περιστάσεις υπό τάς όποιās εύρίσκεται σήμεραν ή άνθρωπότης και ή άβεβαιότης περί της έν γένει διαμορφώσεως της ζωής μεταπολεμικώς, δέν συγχωρᾷ τήν έλπίδα, ότι τό ζήτημα είναι δυνατόν νά λυθῇ έπί του παρόντος.

Άπαντών, τέλος, εις τās μέχρι σήμεραν διατυπωθείσας έπί του θέματος άπόψεις των ώμιλησάντων κ. κ. Συνάδελφων, ό Πρόεδρος της Ένωσεως Οικιστών Φιλοθέης κ. Αρ. Βεκιαρέλης έδήλωσεν ήμιν τά εξής :

«Η «Τραπεζιτική» έδημοσίευσεν ήδη γνώμας τινών έκ των κυρίως ασχοληθέντων μέ τό ζήτημα Άσφαλίσεως ζωής των οικιστών Φιλοθέης, ώστε θά έχη ήδη πεισθῇ ό προκαλέσας τήν συζήτησιν Συνάδελφος καθώς και πάντες οΐ οικισταί, ότι τόν Οικοδομικόν Συνεταιρισμόν, όσον και ή Ένωσις Οικιστών Φιλοθέης άπό Ζουμπουλίδου μέχρι και των ήδη οικούντων, έπελήφθησαν έπισταμένως τοϋ ζήτηματος. Σας προσθέτω ότι ή Ένωσις Οικιστών, ως έκτίθεται και εις τά κυκλοφορήσαντα πεπραγμένα της, έξακολουθεΐ νά έχη υπό μελέτην τό ζήτημα, έχουσα συστήσει και ειδικήν Έπιτροπήν, εις τήν όποιαν πάντες δύνανται νά άνακοινωνώσι σκέψεις, άπόψεις και σχέδια.

Έκ των γραφέντων εις τό Συλλογικόν Δελτίον καταφαίνεται σαφώς ή άνησυχία, ή όποια πράγματι, δικαίως δέ, κατέχει όλους τούς οικιστάς, ότι έν περιπτώσει θανάτου των δέν θά δυνηθῇ ή οικογένειά των νά διατηρήσῃ τήν οικίαν, διά τήν όποιαν εις τόσας θυσίας ύποβάλλωνται» είναι δέ γνωστόν ότι τό καταβαλλόμενον τοκοχρεωλύσιον δέν είναι ΐσον μέ έννοϊκον, οϋτως ή άλλως εισπραττόμενον υπό του ίδιοκτήτου, άλλ’ άντιπροσωπεύει και ποσόν άποταμιεύσεως, τό όποιον άνευ της άσφαλίσεως χάνεται άπολύτως. Άλλως τε και ή σκέψις της Σ. Διοικήσεως ήτο και είναι νά άποκτήσουν οΐ ύπάλληλοι οικίαν και όχι νά νέμονται τοιαύτην μόνον ζώντες.

Άλλά προκύπτει συγχρόνως ότι, όπως «χωρίς αϋγά δέν γίνεται όμελέττα» και χωρίς έπιβαρύνσιν των οικιστών δέν εΐ-

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Φίλη «Τραπεζιτική»,

Εις τό φύλλον του Μαΐου έδημοσιεύθη άνακοίνωσις έπί του νεοεκδοθέντος πονήματος του συναδέλφου κ. Σ. Μαρούδα, τό «Νέον Τοκολόγιον».

Διεξήλθον τοϋτο και έπιθυμῶ νά έξάρω, νά είναι εύελπινά παρακολουθώμεν νεωτέρους συναδέλφους, διαθέτοντας τās ώρας της έκ της ύπηρεσίας άναπαυσεώς των, εις έργασίαν έπίπουον και εις έργα δημιουργικά έν τῷ έπιστημονικῷ κλάδῳ της ειδικότητος αυτών, συντάσσοντες χρήσιμα και πρακτικά πονήματα του τραπεζιτικού κλάδου.

Η ήθική και ύλική ένίσχυσις της Σ. Διοικήσεώς μας, έπέτρεψεν εις τόν κ. Μαρούδαν, νά συνεχίσῃ τās έπιδιώξεις αυτού και νά συμπληρώσῃ τό προηγούμενον του έτους 1938 σχετικόν έργον του, διά της έκδόσεως Νέου Τοκολογίου.

Εις τοϋτο συνετέλεσε προσέτι τά μέγιστα και ή «Τραπεζιτική», ήτις, πρωτοστατοϋσα ως πάντοτε εις τήν ένθάρρυνσιν πάσης τειαύτης προσπάθειας, έδημοσίευσεν, άπό του 1937, πλήρη και λεπτομερή άνάλυσιν της μέχρι τότε εργασίας έπί των Ήερολογιακών Πινάκων του κ. Μαρούδα.

Δι’ αυτών, έν συνδυασμῷ μέ πάσας τās ήμερομηνίας, διά τό έμπορικόν και καί διά τό πολιτικό ένός, άνευρίσκονται οΐ συντελεσταί εκείνοι δι’ ών άπλως και άμέσως έπιτυγχάνεται ή έξεύρεσις παντός ζητούμενου τόκου, μέ έναιον διάφορον έπιτόκιο άνευ ανάγκης ίδιαιτέρου ύπολογισμοϋ των ήμερών, δι’ άπλης έκτελέσεως ένός και μόνου πολλαπλασιασμοϋ συντομωτάτου.

Η διά του Νέου Τοκολογίου έφαρμοζομένη τό πρώτον πρακτικωτάτη αϋτή μέθοδος, της εύρέσεως τούτέστι παντός ζητούμενου τόκου άνευ ύπολογισμοϋ ήμερών και μέ 120 διάφορα έπιτόκια, βάσει δέ έμπορικού και πολιτικού έτους, δι’ έκτελέσεως δύο μόνων προσθέσεων, πιστευόμεν ότι άποτελεΐ λίαν σημαντικόν σταθμόν πρόδου εις τήν άπλούστευσιν και έκλαΐκευσιν των γνωστών Τοκολογίων.

Είναι δέ άξιος των συναδελφικών συγχαρητηρίων ό κ. Μαρούδας, οϋ μόνον διά τήν προσπάθειάν του ταύτην, αλλά και διότι, διαθέτων τό πόνημά του τοϋτο εις τιμήν μόλις δυναμένην νά καλύψῃ τās διαπανάς της έκτυπώσεώς του, άποδεικνύει, ότι δέν άποβλέπει παρὰ εις άνώτερον σκοπόν, τήν εύρύτεραν διάδοσιν της μεθόδου του ταύτης.

Αθήναι, Ἰούνιος 1940
ΑΡ. Γ. ΚΟΥΜΑΡΗΣ

ναι δυνατόν νά συστηθῇ άσφαλιστικός Όργανισμός, ό όποιος νά αναλάβῃ τās ύποχρεώσεις των θνησκόντων οικιστών. Όλα τά σχέδια και όλοι αΐ μελέται αύτήν τήν βάσιν θά έχουν άπαραιτήτως και τοϋτο πρέπει νά τό έχωμεν ύπ’ όψιν.

Τόν τρόπον του σχηματισμοϋ του άσφαλιστικού κεφαλαίου και της έκ διαφόρων πόρων ένισχύσεως του Όργανισμοϋ, άποδεχόμεθα κατά βάσιν ως τόν διειϋώσαν οΐ μελετήσαντες τό ζήτημα. Λαμβανομένης όμως ύπ’ όψιν της δυναμικότητος των οικιστών—ή όποια δυστυχώς δέν παρουσιάζει ζηλευτά περιθώρια και μάλιστα σήμεραν—θά είναι άπαραίτητος και ή ένίσχυσις της Τραπεζής, ένδιαφερομένης διά τό έργον της αύτό τό τόσο κοινωϊκόν και τόσο από πάντας θαυμαζόμενον, τό όποιον έχει πάντοτε ύπ’ όψει νά ολοκληρώσῃ»

την λογικήν θά ἔδει νά ἐγκαταλείψετε τοὺς φόβους σας περί εὐθύνων καὶ κινδύνων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός σας, ἀναπτύσσοντες ὅλην τὴν τόσον ἐπιθυμητὴν ταχύτητά σας διὰ τὴν περὰ τῶν τοῦ ἔργου σας!...

Ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσετε. Ὁ παράγων τῆς **θελήσεώς σας καὶ μόνης** θά παῖξῃ ἀποφασιστικὸν ρόλον εἰς τὴν ἀλλαγὴν σας διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ἐξυμνουμένου προτερήματος.

3ον) Παρ' ὅλας τὰς προσπάθειάς μου παραμένω ὀκνός. Ἐχω ὅμως πολλὰ ἄλλα προτερήματα καὶ τὸ ἔργον μου εἶναι ποιητικῶς ἐξαιρετικόν. Θὰ καταστραφῶ, διότι δὲν εἶμαι ταχύς :

Ἀπαντῶ ἀμέσως ὅχι!... Δὲν πρόκειται νὰ καταστραφῶ, ἀλλὰ δὲν θά διακριθῶ ποτὲ μεταξὺ τῶν συναδέλφων μου καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν προοδεύουν μόνον οἱ Ἀσσοί..., ἐκεῖνοι δηλ. πού με τὴν καλὴν ποιότητα συνδυάζουσι καὶ τὴν ἱκανοποιητικὴν ποσοτικὴν ἀπόδοσιν, καὶ οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἐννοηθοῦν ὀκνοὶ βέβαια.

Δὲν μὰς εἶναι ἄγνωστος ἡ ἐξαιρετικὴ σημασία πού ἀποδίδεται εἰς τὴν καλὴν ποιότητα τοῦ ἔργου μας καὶ πόσον ἐπιμένουσιν εἰς τὴν διευκρίνισιν τούτου αἱ συστηματικαὶ ἐπιθεωρήσεις ἐνὸς Τραπεζικοῦ π.χ. Ἰδρύματος.

Ἐν τῇ γενικωτέρᾳ ἐξελεῖται τῶν διεθνῶν συνθηκῶν καὶ κατόπιν ἰδίᾳ τῶν θεσπισθέντων νεωτέρων Νόμων, προστατευτικῶν τοῦ ὑπαλλήλου, δὲν εἶναι δόλοιο περιεργον ὅτι μετεβλήθησαν ἔκτοτε καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ἄρδην.

Σήμερον ὁ παράγων τῆς ποσοτικῆς ἀποδόσεώς μας, ἀποβάσει μοιραίως ἐκ τῶν κυρίων κριτηρίων τῆς καταλληλότητός μας ὡς ὑπαλλήλων, παραμερίζει τὰ παλαιότερον κρατήσαντα συστήματα ἐργασίας, καταπαύει αὐτομάτως—μετὰ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐργασίμων ὥρων εἰς τὸ ἐπτάωρον—τὴν παλαιὰν μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων συνήθειαν πλειοδοτήσεως εἰς ἐπίδειξιν ἀμφιβόλου ἐνίοτε ἐργατικότητος, καταλαμβάνει τὴν πρῶτην θέσιν εἰς τὰ προσόντα μας καὶ μὰς ἐπιβάλλει νέους προσανατολισμούς.

Ἄλλοτε ἡ ἑλλειπὴς κατάρτισις μας καὶ ἡ βραδυκίνησις μας, καὶ ἂν ὑπέπιπτε εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν προϊσταμένων μας, συνηθέστατα συνεχάρετο. Αἱ ἀτελεύτητοι ὄροι τῆς παραμονῆς μας εἰς τὰ Γραφεῖα συνεπλήρουν τὰ ἐκ τῶν ἑλλείψεων μας κενὰ καὶ οὕτως ἡ ποσοτικὴ ἀπόδοσις, ἥτις ἐνδιέφερε, ἐνδιέφερε, καὶ θά ἐνδιέφερε τὸν ἐργοδότην, οὐδόλως ἐθίγεται.

Ἡ προσοχὴ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως περιωρίζεται τότε ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ποσοτικὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν ἐργατικότητά τοῦ ὑπαλλήλου, αἱ ἐπιδιώξεις δὲ τοῦ τελευταίου κατείνον ἢ εἰς τὴν ἐπίδειξιν τῆς ἀμφιβόλου ἐνίοτε ἐργατικότητός του, διὰ τῆς σκοπίμου παραμονῆς του εἰς τὰ γραφεῖα ὑπὲρ τὰς κεκατονισμένας ἐργασίμους ὥρας, ἢ εἰς τὴν ἀπόδοσιν **ποιότητος μόνον** τοῦ ἔργου του.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ἡ δημιουργηθεῖσα νέα τάξις πραγμάτων, εἶναι δικαιοτέρα ἀπὸ πολλῶν ἀποφύων καὶ μάλλον ἡθική. Διότι θά ἀνακαλύψῃ καὶ θά ἐμφανίσῃ πραγματικὰς ἀξίας ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄμεινον μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων θά κατευθύνῃ πλέον ἐπὶ πεδίων πραγματικῶν ἐπιδιώξεων **μεθυστικὰ ἀποτελέσματα**.

Ἄλλα καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐπιχειρήσεως, μετὰ τὴν σειράν του τὰς ἀρετὰς τοῦ ὑπαλλήλου ἀρχίζει πλέον νὰ μετᾷ ἀπὸ τοῦ προσόντος τῆς ταχύτητός του, ἐνδιαφερόμενος καὶ ἐλέγχων κυρίως τὴν ποσοτικὴν ἀπόδοσιν τούτου ἐντὸς τῶν περιορισθειῶν ἥδη ἐργασίμων ὥρων τοῦ ἐπτάωρου.

Ἰδοὺ λοιπόν, διατί—ὡς προ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ἐνταθεὶς φονικώτατος πόλεμος, ἐνέκρωσε τελείως τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῶν ἐμπολέμων, ἀκόμη δὲ καὶ τῶν οὐδετέρων Κρατῶν. Τοιοῦτοτρόπως αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ δὲν ἀσχολοῦνται, παρὰ μὲ λογοτεχνικάς περιγραφὰς τῶν πολεμικῶν ἀνταποκριτῶν ἐπὶ τῆς φρίκης καὶ τοῦ ὀλέθρου πού σκορπίζουν τὰ χαλὸβδνα στόματα τῶν συγχρόνων ὀπλων τῆς καταστροφῆς. Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ λαίλαψ θά παρέλθῃ ταχέως καὶ ἂς εὐχρηθῶμεν εἰς τὴν Ἀνθρωπότητα νὰ ἐπανελθῇ εἰς τὰ εἰρηνικά ἔργα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν πνευματικὴν πρόοδον καὶ τὰ δοξάζοντα τὴν μεγαλοφυΐαν τῶν ἀνθρώπων.

Ἀποκατασταθεὶς τῆς καλοκαίριας, ἡ θεατρικὴ κίνησις εὐρίσκει εἰς τὸ forte τῆς. Κατωτέρω δημοσιεύομεν κριτικὴν τῶν ἔργων, τὰς παραστάσεις τῶν ὁποίων παρηκολούθησαμεν.

ἈΝΘΡΩΠΟΣ ΕΙΜΑΙ ΚΙ' ΕΓΩ. (Θέατρον Λυρικόν).—Ὁ ἡμικρατικὸς θίασος τῆς Κας Μαρίας Κοτοπούλη (Τμήμα Α) ἤρχισεν τὰς παραστάσεις τοῦ μετὰ τὸ ἀνωτέρω ἔργον τοῦ νέου συγγραφέως κ. Ν. Τσεκούρα. Τὴν φορὰν αὐτὴν τὸ καθεστὼς πρὸς ἐργασίαν σημεῖωμα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς «πρώτης» εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἔγραψεν ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Γρ. Ξενόπουλος, ὅστις παρουσίασε μὲ θερμότητάς ἐκφράσεις τὸν συγγραφέα εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Κοινόν. Παράλληλως ἡ μεγάλη μας τραγωδὸς δὲν ἔπαυσε κατὰ τὰς δοκιμασίας νὰ ἐκφράζεται ἐνθουσιωδῶς διὰ τὸ ἔργον, τὸν κυριώτερον γυναικεῖον ρόλον τοῦ ὁποῦ ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ. Ἀτυχῶς, καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού ἔνα τέτοιο συμβαίνει, ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ τοῦ σεβαστοῦ συγγραφέως καὶ τῆς Κυρίας Κοτοπούλης, ἀπεδείχθη τὸ ἴδιο βράδυ τούλαχιστον ὑπερβολικός. Ὁ κ. Τ. εἶχε ἀσφαλῶς μίαν θαυμασίαν ἐμπνευσί, πού σὲ ἄλλο πλάνο θυμίζει τὸν περὶ φημο «Poliche» τοῦ Bataille. Μποροῦσε δηλαδὴ τὸ θέμα τοῦ νὰ ἀναπτύχθῃ σὲ μίαν περίφημην comédie dramatique μὲ τοὺς δύο χαρακτῆρες τοῦ Ἀνέστη καὶ τῆς Ἀντιγόνης πλαισιούμενος ἀπ' τῆς χιμαρρικῆς οἰκίας τῆς ἀσύλλητης γιὰ τὸν ἥρωα εὐτυχίας.

Κατὰ τέτοιο κατορθῶναι ὁ κ. Τ. στὴ β' εἰκὼν τῆς Β' πράξεως, τὴν καλύτερην τοῦ ἔργου. Ἀτυχῶς ὅμως ἡ προσδοκίαις πού στηρίζονται στὴν ἐπίσης καλὴν Α' πράξιν, ἐξαφανίζονται μετὰ τὴν ἀντικαλλιτεχνικὴν Α' εἰκὼν τῆς Β' πράξεως ὅπου ἡ δραματικὴ ψυχοσύνθεσις τοῦ Ἀνέστη ἐξεπείθει σὲ σατυρικὸν ἢ μάλλον ἐπιθεωρησιακὸ ἐπίπεδο. Εἰς τὴν Γ' πράξιν τὸ ἔργο παίρνει ἐξελίξει κινηματογραφικὴν γὰρ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ happy end μὲ ἀνυπολόγιστον ζημίαν τῆς σκηρικῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀληθοφαιίας.

Αὕτῃ ἡ γνώμη μου γιὰ τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο εἶχε τὴν ὀψίστην τιμὴ καὶ εὐτυχία νὰ ἐρμηνευθῇ ἀπὸ τὴν μεγαλύτερη σύγχρονον ἡθοποιὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἐπίσης «μεγάλον» μας Βασίλη Λογοθετίδην τοῦ ὁποῦ τοῦ τάλαντον μεστὸν καὶ πανύψηλον ἤγχιος τὰς σφαῖρας τῆς ἀνωτέρας Τέχνης.

Εἶπον—τὸ μειονέκτημά μου τῆς βραδυκινήσεως μου δὲν θά μὲ καταστρέψῃ βέβαια, ἐφ' ὅσον ἔχω ἄλλα προτερήματα, ἀλλ' εἰς τὴν ἀνάδειξίν μου καὶ τὴν διάκρισίν μου μεταξὺ τῶν συναδέλφων μου θά μὲ δυσχεράνῃ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐκτάσεώς του.

4ον) Ποῖοι δύνανται νὰ συντρέξουν ἡθικῶς τὴν ἀποτυγχάνουσαν ἀτομικὴν προσπάθειαν τοῦ συναδέλφου πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ προτερήματος :

Οὐδεμία χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι εἰς τὴν ἀνεπαρκῆ ἀτομικὴν προσπάθειαν τοῦ συναδέλφου ὅπως οὗτος καταστῇ ποσοτικῶς ἀποδοτικώτερος, πολὺτίμος ἐπικουρος, δύναται νὰ ἔλθῃ :

Α'. Ἡ συναδελφικὴ ἀλληλεγγύη : Διὰ τῶν συνεχῶν παροτρύνσεων καὶ συμβουλῶν, διὰ τῆς ἀναπτύξεως συνεχοῦς ἀμύλλης, καὶ ἰδίως διὰ τῆς ἐπιδείξεως τοῦ καλλιτέρου παραδείγματος.

Β'. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ τοῦ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως :

Ὅταν ἐκδηλοῦται, δι' ἐνθαρρυντικῶν παραινήσεων, διὰ τῆς στενῆς καὶ ἐνήμερος παρακολούθησεως τοῦ ὑπεροπντοῦ ὑπαλλήλου, διὰ τῆς μεθοδικῆς καὶ ἀναλόγως τῶν ἐπιτελουμένων προόδων τοῦ χρησιμοποιοῦσεως τοῦ ὑπαλλήλου, εἰς ὑπηρε-

ῶσαν ἀφορὰ τὸν συγγραφέα, δέχομεθα ἀνεπιφυλάκτως ὅτι ὁ κ. Τσεκούρας ἔχει «φλέβα» ἀλλὰ φλέβα δραματικὴ. Τὸ εἶδος τῆς σατύρας, τὸσον εἰς τοὺς συγγραφεῖς ἐπιφθονον, εἶναι ὁ λεπτοφύεστερος καὶ ὑψηλότερος βλαστὸς τοῦ δυσκολωτάτου κλάδου τοῦ λογοτεχνικοῦ δένδρου, ὅστις καλεῖται «Θέατρον». Διὰ τὸν φθῶν καὶ τὴν πρῆπει νὰ ἔξῃ γεννηθῇ μετὰ τὰ περὰ τοῦ Πηγάσου ἢ νὰ ἀναρριχηθῇ βραδέως ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον, παραινῶντας τὴν Κωμωδίαν, τὸ Δράμα καὶ αὐτὴν

Ἄνθη : τοῦ μαθητοῦ τῆς Δ' τάξεως Δ. Γαλανοπούλου.

[Ἀπὸ τὴν Δ' ἐκθεσιν τοῦ Ε' Γυμνασίου Ἀργεννών].

τὴν Τραγωδίαν. Γιατὶ κάθε σάτυρα εἶναι ποτισμένη με δάκρυ ὅπως ἡ κάθε φῶς τοῦ ποιητῆ εἶναι ζυμωμένη με αἷμα! Περιμένουμε λοιπὸν ἀπὸ τὸν νέο συγγραφέα, πού καὶ ἀπ' τὰ ἄλλα πρωτόλεια τοῦ τὰ μὴ παιχθέντα, ἔδειξε πὺς εἰραρε νὰ διαλέξῃ τὰ θέματα τῶν, ἐν ἔργῳ πού θά μὰς δώσῃ ἀληθινὴ καλλιτεχνικὴ συγκίνησιν καὶ θά ὀδηγήσῃ σταθερὰ τὰ βήματα τὸν στὴν ἀληθινὴ Πρόοδον πού εἰλικρινῶς τοῦ εὐχόμεθα.

ΘΕΡΜΗ ΑΓΚΑΛΙΑ. (Ἀπὸ τὸν θίασον Μαρίας Κοτοπούλης).—Ἐάν ἡ Ἑλλάς εἶναι πατρίς τῆς Τραγωδίας, ἡ Γαλλία ἀσφαλῶς εἶναι πατρίς τῆς Comédie. Τὸ δεύτερον ἀξίωμα ἀπεδείχθη δι' ἄλλην μίαν φορὰν μετὰ τὴν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον Comédie τοῦ André Birabeau τὴν ὁποῖαν ἀνεβίβασεν εἰς τὸ «REX» τὸ Β' τμήμα τοῦ θίασου Κοτοπούλης. Τὸ ἔργο αὐτὸ μετὰ τὸν εὐφύεστατον «μῦθον», τὴν ἀδρότητα διαγραφῆς τῶν χαρακτῆρων τῶν «τριῶν μῆτρων», τὴν ἀναλυτικώτατην ψυχοσύνθεσιν τοῦ νεαροῦ Ζιλμπέρ, τὴν λεπτότατην σατυρὰν τῶν τριῶν ἐπεισοδικῶν τύπων—πατέρα, βιομηχάνου καὶ demi-mondaine—διατίθεται ἀπὸ σπινητοβόλου πνεύματος δὲ διάλογος τοῦ ζωντανὸς καὶ ἐπαρμένους με λεπτότητα πολὺτιμα πετραδάκια φιλοσοφικῶν σκέψεων, ἐνισχύεται καὶ ἀπὸ ὀρεινὰ ὀρεῖα σκηρικὰ εὐρήματα τὰ ὁποῖα χαρίζουν πραγματικὴν ἀπόλαυσιν εἰς τὸν θεατῆν. Τὸ ἔργον ἐσθητικῶς στὴν

σῆσιν **παρεχούσας ἔδαφο:** σχετικῆς ἀσκήσεως, ὡς αὐτὴ ἡ πεῖρα τοῦ Προϊσταμένου ἤθελεν ὑποδείξει, ἀλλ' ἀκόμη καὶ διὰ διακριτικῶν βραβεύσεων **προτύπων ὑπαλλήλων ἐξαιρετικῆς ταχύτητος** πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως κεντρισθῇ τὸ αἶσθημα τῆς ἀμύλλης τοῦ βραδυκινήτου.

Ἡ περαιτέρω παράταξις τρόπων καὶ μεθόδων διὰ τὴν θεοραπειαν τοῦ κακοῦ, καὶ ἐκτὸς τῆς ἀναρμοδιότητός μου εἰς τὴν θά προσέκοιτο, κατ' οὐδὲν θὰ ὀφέλει, διότι δὲν δύναται νὰ ἰσχύσωσιν εἰς πᾶσαν στιγμὴν ὁ μοιομόρφως καὶ παγίως δι' ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις γενικῶς, τὰ αὐτὰ μέτρα.

Τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα θά ἀνεύρωμεν, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεώς μας, **μόνον κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων μας.**

Ἐκεῖ, οὐ μόνον ἐλευθέρως ἐπιτρέπεται, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάπτυξις τῶν ὀργανωτικῶν ἀρετῶν μας, ἀναλόγως τῆς κτηθείσης πείρας ἐνὸς ἐκάστου μας.

Τὸ θέμα μου ἔχει ἐξαντληθῇ ὡς καὶ ἡ ὑπομονὴ σας.

Ὁρισμένως δὲν ὠλωκληρώθη καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τύχῃ ἴσως χειρότερας κακομεταχειρίσεως! Τὸ ἐξήτασα μόνον ἀπὸ ὅσας πλευρὰς μοι ἐπέτρεπε νὰ τὸ ἀνασκοπήσω ἕνα λογικῶς περιορισμένον χρονικὸν ὄριον.

ἐρμηνεῖα τῶν κυρίων Μυρτὶ καὶ Μπασιέ, οἱ ὁποῖες ἔδωσαν τρεῖς λαμπροὺς καὶ ἀνάγλυφους τύπους «μητέρων», καὶ στὸ πλαστικὸ πείξιμο τοῦ κ. Ν. Μαγιάκη στὸν ὁποῖον ὀφείλεται καὶ ἡ καλὴ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς μετάφρασις τοῦ ἔργου.

ΚΑΛΕΣ ΤΕΧΝΕΣ : Εἰς τὸν «Παρνασσόν» ἐγένετο ἡ ἐκθεσις τῆς Καλλιτεχνικῆς Συντροφιάς εἰς τὴν, μεταξὺ ἄλλων, ἐξέθεσεν ἔργα τοῦ ὁ συνάδελφος κ. Ν. Μαγιάκης λιαν εὐφύμως γνωστὸς νέος ζωγράφος. Ἀτυχῶς τὸ ἀπόγευμα τῆς 3ης Ἰουνίου ἡ ἐκθεσις, εἰς τὰς 5 μ.μ., ἦτο κλειστὴ καὶ οὕτω ἐστερήθημεν τῆς εὐχαριστήσεως νὰ μελετήσωμεν τὰ ἔργα τῶν νέων καλλιτεχνῶν μας.

Εἰς τὸ Ἀσὺλον Τέχνης ἔλαβε χώραν ἡ Δ' ἐκθεσις σχεδίου καὶ διακοσμητικῆς τοῦ Ε' Γυμνασίου. Ἀρρένων ἐνεργηθεῖσα χάρις εἰς τὰς ἀκαταβλήτους προσπάθειας τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Ρωμανοῦ καὶ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Π. Στυλιανοπούλου. Τὸ θέαμα τῶν ἐκτεθέντων ἔργων ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πλέον ἐνδιαφερόντων ἀπὸ τοῦς λιλπουτεῖους δὲ καλλιτέχνας δὲν ἔλειψεν οὔτε ἡ ἐμπνευσις οὔτε ἡ ἐπιδεξιότης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν. Εἰς ὁρισμένους δ' ἐξ αὐτῶν, ἰδίᾳ τοὺς κάπως μεγαλυτέρους τὴν ἡλικίαν, διεγνώσαμεν τὴν ὑπαρξίν ἀληθοῦς καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυΐας. Μεταξὺ αὐτῶν ἀξίζει νὰ ἀναφέρωμεν τὴν ζωγραφικὴν τοῦ ἐκ Τήνου Ἰωάν. Πρίφτη—ὁποσχομένου νὰ καταστῇ ἐφάμιλλος τῶν ἐνδόξων συμπατριωτῶν του,—τὰ ἔργα τοῦ Δ. Γαλανοπούλου, τὰ σχεδιάσματα τοῦ Ι. Γαίτη καὶ τὴν διακοσμητικὴν ἐργασίαν ἐπὶ ὀρισμένον μοτίβον πολλῶν μαθητῶν ἥτις ἀποκαλύπτει τὴν ἐκλεπτυσμένην τοῦ καλλιτεχνικοῦ συναίσθηματος τῆς σπουδαζούσης νεολαίας καὶ τὴν εὐγενὴ προσπάθειαν τὴν καταβαλλομένην πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν οὐς συγχάρομεν θερμότητάς.

Μέσα εἰς τὴν τραγικὴν συνοφρῶσιν τῶν ἐφιαλτικῶν ἡμερῶν τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Ἀνθρωπότης, ἀληθῆς ὅσας χαρὰς καὶ ψυχικῆς ἡρεμῆσεως εἶναι ἡ τῷ Ζαπτεῖω Μεγάρῳ διοργανωθεῖσα 7η χιουμοριστικὴ ἐκθεσις, ὅπου τὰ ἐκλεκτὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Σκιτογραφῶν τῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων ἐκθέτουν 117 πίνακας καὶ σχέδια πλεόν ἢ ἐπιτυχῆ ἐν τῷ συνόλῳ των. Πηγὴν τῆς ἐμπνεύσεως τῶν περισσοτέρων ἀποτελεῖ ἡ τρομερὰ ἀλλοηλοσφαγὴ τῆς ΒΔ Εὐρώπης ἥτις παρωδεῖται ἐπιτυχέστατα, ἐπὶ τοῦ ἐρωτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ πεδίου, ἰδίως ἀπὸ τὸν κ. Α. Βλασσόπουλον. Ὁ κ. Δ. Βαρδακώστας ἐξ Ἀνδρου ἀποκαλύπτει τὰς δεινότητας χειριστῆς τοῦ crayon, ὁ κ. Γ. Γρηγόρης ἐξωτερικεύει καλλιτεχνικῶτα τὴν πηγαῖαν χιουμοριστικὴν διδασίαν τοῦ, ὁ ἀνυναγνώστου κ. Φ. Δημητριάδης παρουσιάζεται ἐμπνευσμένος... ἀπὸ τὰ Εὐαγγελικά ρητὰ καὶ ὁ κ. Γ. Λυδάκης ἐκφράζει ὅλον τὸν ἐρωτικὸν σαρκασμὸν τοῦ μετὰ τὴν Εὐρώπην τοῦ 1940 καὶ τοὺς «Ἀνθρωποφάγους» του.

Θὰ ἤμην εὐτυχὴς ἂν ἐβλεπα μετὰ τὴν σειράν του καὶ ἕνα ἄλλον συνάδελφον νὰ με συμπληρώσῃ καὶ νὰ με διορθώσῃ. Τότε ὁ σκοπὸς μας θά εἶχε ἀπείρως καλλίτερα ἀποτελέσματα, **ἐξηλεγμένα ὅπως συνηθίζομεν νὰ λέγομεν ἐπαγγελματικῶς, διότι :** Ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ ἄλλου συναδέλφου θά ἠκούοντο ἄλλα τόσα καὶ περισσώτερα, τὰ ὁποῖα θά μὰς κατέπειθαν περὶ τοῦ ὅτι **ἐκεῖνο πού τόσον εὐσχήμως καὶ λεπτῶς μὰς ἐξηγήθη** δὲν εἶναι εἰμὴ στοιχειῶδες καθήκον ἐνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν ἔναντι τοῦ Ἰδρυματός μας ἀλλὰ καὶ ἔναντι τῶν ἰδίων ἡμῶν συμπερόντων, ὅπως τίθενται τὰ πράγματα.

Διὰ τοῦ καλοῦ μας τρόπου, τῆς εὐπροσώπου ἐμφανίσεώς μας καὶ τῶν καταλλήλων ἐνεργειῶν μας, θά ἐπιτύχωμεν τὴν προσέλκυσιν τῆς πελατείας μας, χάρις εἰς τὴν προέχουσαν φήμην τοῦ Ἰδρυματός μας, ὡς ἴαν προσφυῶς ἐτόνισεν καὶ ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος κ. Μεγγλίδης εἰς τὴν προηγηθεῖσαν διάλεξίν του.

Ἄλλα δὲν ἀρκεῖ ἡ προσέλκυσις! Θέλομεν καὶ συγκράτησιν τῆς πελατείας!

Πῶς ὅμως θά ἐπιτύχωμεν καὶ τὴν συγκράτησιν τῆς πελατείας, οὕτως ὥστε νὰ μὴ μείνωμεν μόνον μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι, ἐκ τῶν καλῶν μας τρόπων καὶ περιποιήσεων προσελεύσαμεν

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ

Αἱ κοινοποιηθεῖσαι προαγωγαί, αἵτινες δημοσιεύονται εἰς ἄλλην στήλην, ἱκανοποιήσαν ἀπολύτως τὸ προσωπικόν. Μόνον ἐκ μέρους τῶν δακτυλογράφων α' καὶ τῶν κλητῶρων, διευτυπώθη τὸ παράπονον, ὅτι ὁ θεσπισθεὶς δι' αὐτοὺς χρόνος κρίσεως εἶναι δυσαναλόγως μακρὸς, ἐν σχέσει μετὰ τὴν παρεχόμενην διὰ τῶν κατὰ πενταετίαν προαγωγῶν τῶν χρηματικῶν ἀνακούφισιν. Ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς, ἐν τῇ ἐγνώσμένῃ του στοργῇ ὑπὲρ τῶν βιοπαλαίουσάν τάξεων, θά θελήσῃ νὰ ἐξετάσῃ εὐμένως τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν.

Πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου κατήρτισεν Ἐπιτροπὴν, ἐκ τῶν συναδέλφων κ.κ. Ἡλ. Κουμετάκη Τμηματάρχου, Α. Μαλαγαρδὶ Δικηγόρου καὶ Ν. Μπασιουνοπούλου Λογιστοῦ, εἰς τὴν ἀνέθεσε νὰ κρίνῃ περὶ τῶν ἀγοραστέων βιβλίων, οἰκονομολογικῶν καὶ μὴ, ἀτινα πρόκειται νὰ ἐμπλουτίσῃ τὴν Βιβλιοθήκην τοῦ Συλλόγου. Τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ ὁ Ἐπιμελητὴς Μορφώσεως κ. Κ. Σιαδημάς. Τονίζομεν ἰδιαίτερως τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ κ. Μαλαγαρδῆ, ὁδινὸς ἡ γνώμη εἶναι τὴν πρόσκτησιν Νομικῶν βιβλίων ἐνὶ ἀληθείας πολὺτιμος.

Ἀπὸ τῆς 15ης Ἰουνίου ἀνέλαβε καθήκοντα βοηθοῦ τῆς Ἐπιμελητείας Μορφώσεως ὁ συνάδελφος κ. Ἀνδ. Μπακάς. Χάρομεν ἰδιαίτερως διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ταύτην τοποθέτησιν καὶ εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου θέλουσιν ἐξυπηρετηθῇ πληρέστατα διὰ τῆς τοιαύτης συμπληρώσεως τῆς Ἐπιμελητείας Μορφώσεως.

Ἡ ὁλοκληρώσις τῆς λειτουργίας τοῦ ἐστιατορίου, μετὰ τὸν νέον ρυθμὸν, συμπληροῦται ὅσον οὕτω καὶ διὰ τῆς λειτουργίας τῆς ταρατσας, ὅπου οἱ συνάδελφοι θά γευματίζωσιν ἀπολαμβάνοντες τὰς ὁραίας νύκτας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸ πανόραμα τῆς φωτισμένης Πρωτευούσης.

Ὁ συνάδελφος κ. Ἡ. Κουμετάκης ἐκθέτει νέα—ἀτυχῶς ὀλίγα—δείγματα τῆς εὐγενούς, μεστής καὶ πολιτισμένης Τέχνης του, μετὰ τὸν ἡθογραφικὸν πίνακα «Κάτου στοῦ Βάλτου τὰ χωριά» καὶ τὸν σατυρικὸν «Ἠλιτρίπτα», ἐπὶ κεφαλῇ. Τέλος ἀξία παντὸς ἐπαίνου εἶναι ἡ ἐργασία τῶν κ.κ. Πολενάκη, Τερζοπούλου καὶ Χόροβιτς.

Ἀτυχῶς ὅμως παρετήρησαμεν ὅτι ὁ θαυμασμὸς τῶν ἐπικοπετῶν τῆς ἐκθέσεως, εἶναι μάλλον πλατωνικὸς καθόσον μόνον 2 πίνακες εἶδομεν ἀγορασθέντας μέχρι τῆς στιγμῆς. Καὶ ἐν τούτοις ὁ λαμπρὸς αὐτὸς κλάδος τῆς Τέχνης ἔχει ἀνάγκην καὶ οἰκονομικῆς ἐνθαρρύνσεως διὰ νὰ μὴ ἀπαγορευθῇ τοὺς θεράποντάς του. Τὰ διάφορα Νομικὰ Πρόσωπα, οἱ ἀφάροτοι Σύλλογοι καθὼς καὶ οἱ εὐποροὶ συμπολίται ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνισχύουσιν καὶ ἐμπράκτως τοὺς εὐγενεῖς αὐτοὺς ἐργάτας τοῦ Ὁραίου καὶ νὰ τοὺς ὑποστηρίξωσι εἰς τὴν προσπάθειάν των.

Ἀπὸ τὸν Σύλλογον μας εἰδικώτερον, ὁ ὁποῖος περικλίνει εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ τόσα λαμπρὰ καλλιτεχνικά στοιχεῖα, ἀναμένομεν νὰ δώσῃ καὶ εἰς τὸν τομέα αὐτὸν, εὐγενὲς παράδειγμα πρωτοπορείας.

Ν. Μπ.

Σήμερον τὴν πελατεῖαν καὶ τ